

รายการอ้างอิง

- กรมการศาสนา กระทรวงศึกษาธิการ. พระไตรปิฎกภาษาไทย ฉบับสังคายนา
ในพระบรมราชูปถัมภ์ พุทธศักราช ๒๕๓๐ เล่มที่ ๙-๓๖. กรุงเทพฯ :
โรงพิมพ์การศาสนา, ๒๕๓๐.
- ปรีชา ช้างขวัญยืน. ความคิดทางการเมืองในพระไตรปิฎก. กรุงเทพฯ : สำนัก-
พิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๓๕.
- เผด็จ ทัดตชีโว. ลักษณะมหาบุรุษ. กรุงเทพฯ : ห้างหุ้นส่วนจำกัดอักษรบัณฑิต,
๒๕๓๐.
- _____. คุณธรรมของแม่ทัพนายกอง. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ปดิพัทธ์,
๒๕๓๕.
- พระเทพปริยัติโมฬี (ทองดี สุรเตโช). หน้าที่ของคน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์-
เลียงเชียง, มปป.
- พระเทพเวที (ประยุทธ์ ปยุตโต). การสร้างสรรค์ประชาธิปไตย. กรุงเทพฯ :
โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๓๕.
- _____. ธรรมนุญชีวิตร. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย,
๒๕๓๕.
- พระมหาจรรยา สุทธิญาโณ. ธรรมชำระการเมือง. กรุงเทพฯ : ธรรมสภา,
มปป.
- _____. กฎหมายประชาธิปไตย คุณสมบัติของนักการเมืองที่ประชาชนต้องการ.
กรุงเทพฯ : ธรรมสภา, ๒๕๓๕.
- พระราชธรรมนิเทศ (ระแบบ จิตญาโณ). ธรรมาธิปไตย. กรุงเทพฯ : พรสิว-
การพิมพ์, ๒๕๓๕.
- พระราชวรมุนี (ประยุทธ์ ปยุตโต). พจนานุกรมพุทธศาสตร์ ฉบับประมวลธรรม.
กรุงเทพฯ : มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๒๘.
- พระวรงค์ดี วรธัมโม. ประชาธิปไตย เทพเจ้าหรือปีศาจ. กรุงเทพฯ :
บริษัทพิมพ์ดีจำกัด, ๒๕๓๕.

- พระศรีสุธรรมเมธี (สุเทพ บุสส์ขัมโม). วิทยานิพนธ์เรื่องอิทธิพลของพุทธศาสนา
เถรวาทต่อความคิดทางการเมืองการปกครองของพระเจ้าลิไท
ศึกษาเฉพาะกรณีไตรภูมิพระร่วง (เตภูมิกถา). บัณฑิตวิทยาลัย
มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๓๖.
- พุทธทาสภิกขุ, ความไม่เห็นแก่ตัวจำเป็นสำหรับระบบการเมืองของโลก,
กรุงเทพฯ : จิงโจ้การพิมพ์, ๒๕๓๒.
- _____ . พุทธศาสนากับอุดมคติ ขัมมิกสังคมนิยม. นนทบุรี : กองทุนวัฒนธรรม,
มปป.
- _____ . ฟ้าสว่างทางประชาธิปไตย สื่อมวลชนและหนังสือพิมพ์คือผู้บรรดาโลก.
กรุงเทพฯ : ธรรมสภา, มปป.
- ราชบัณฑิตยสถาน. พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช ๒๕๒๕. กรุงเทพฯ
: อักษรเจริญทัศน์, ๒๕๓๐.
- ศูนย์ส่งเสริมพระพุทธศาสนาแห่งประเทศไทย. พุทธศาสนากับความมั่นคงของชาติ.
กรุงเทพฯ : พรศิวกการพิมพ์, มปป.
- สภาการศึกษามหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. ๑ ใน ๘๕๐๐. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์-
มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๒๓.
- สมบัติ จันทรวงศ์ และชัยอนันต์ สมุทวณิช. ความคิดทางการเมืองและสังคมไทย,
กรุงเทพฯ : สถาบันไทยคดีศึกษา, 2523.
- สมบูรณ์ สุขสำราญ. พุทธศาสนากับการเปลี่ยนแปลงทางการเมืองและสังคม.
กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๒๗.
- _____ . พุทธศาสนากับความชอบธรรมทางการเมือง งานวิจัยลำดับที่ ๒๕
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
๒๕๓๔.
- _____ . การพัฒนาตามแนวพุทธศาสนา : กรณีศึกษาพระสงฆ์นักพัฒนา.
กรุงเทพฯ : สมาคมสังคมศาสตร์แห่งประเทศไทย, ๒๕๓๐.
- สร้อยเพชร บุญศิริ. ถอดเกล้าประชาธิปไตย. กรุงเทพฯ : ศิลปสนองการพิมพ์,
๒๕๓๔.
- สิทธิพันธ์ พุทธหนู. ทฤษฎีพัฒนาการเมือง. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย,

รามคำแหง, ๒๕๒๘.

เสนห์ จามริก. พุทธศาสนากับสิทธิมนุษยชน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัย-
ธรรมศาสตร์, ๒๕๓๑.

อิสระมณี. ศีลธรรมจะกลับมาถ้าประชาชนประพฤติธรรม. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์-
เลี้ยงช้าง, ๒๕๓๑.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พระสุตตันตปิฎก คือ ส่วนที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นส่วนใหญ่ ซึ่งเป็นหมวดที่ ๒ ใน ๓ หมวดใหญ่ของพระไตรปิฎก เป็นข้อธรรมทั่ว ๆ ไป ส่วนมากจะมีประวัติ และเรื่องราวต่าง ๆ ประกอบกับข้อธรรมแบ่งออกเป็น ๕ นิกาย(หมู่) คือ

(๑). ทีฆนิกาย ว่าด้วยพระสูตร หรือพระธรรมเทศนาขนาดยาว

(๒). มัชฌิมนิกาย ว่าด้วยพระสูตรหรือพระธรรมเทศนาขนาดกลาง ไม่ยาวหรือสั้นเกินไป

(๓). สังยุตตนิกาย ว่าด้วยพระสูตรหรือพระธรรมเทศนาอันประมวล ธรรมะหรือเรื่องราวไว้เป็นคราว ๆ

(๔). อังคุตตรนิกาย ว่าด้วยพระสูตรหรือพระธรรมเทศนาเป็นข้อ ๆ ตามลำดับจำนวน เช่น ธรรมะหมวด ๑ ธรรมะหมวด ๒ ธรรมะหมวด ๓ แต่ละข้อก็มีจำนวน ๑ ๒ หรือ ๓ ตามหมวดนั้น

(๕). ขุททกนิกาย ว่าด้วยพระสูตร หรือพระธรรมเทศนาเบ็ดเตล็ด รวมทั้งภาษิตของพระสาวกประวัติต่าง ๆ และชาดก

๑. ทีฆนิกาย ว่าด้วยพระสูตร หรือพระธรรมเทศนาขนาดยาว แบ่ง ออกเป็นพวก ๆ เรียกว่า "วารค" วารคละเล่มรวม ๓ เล่ม โดยเริ่มจากเล่มที่ ๔ ชื่อสี่ชั้นชววารค เล่มที่ ๑๐ ชื่อมหาวารค เล่มที่ ๑๑ ชื่อปาฎิกวารค และชื่อวารคนั้นมักจะถือเอาชื่อพระสูตรต้นวารคหรือบุคคลที่เป็นเหตุให้กล่าวถึงพระสูตร นั้น หรือเนื้อความในพระสูตรต้นวารคนั้นเป็นชื่อของวารค

- เล่ม ๔ สี่ชั้นชววารค แบ่งออกเป็น ๑๓ สูตร คือ พรหมชาลสูตร สามัญญผลสูตร อัมพัญญสูตร โสณทัณฑสูตร กุญทันตสูตร มหาสิขสูตร มหาสีหนาทสูตร โปฏฐปาทสูตร สุกสูตร เกวัญญสูตร โลหิจจสูตร และเตวิชชสูตร

- เล่ม ๑๐ มหาวารค แบ่งออกเป็น ๑๐ สูตร คือ มหาปทานสูตร นิทานสูตร มหาปรินิพพานสูตร มหาสุกัสนสูตร ชนวสภสูตร มหาโควินทสูตร มหาสมัยสูตร ลิกกปัญหสูตร มหาสติปัญญาสูตร และปายาสีราชัญญสูตร

- เล่ม ๑๑ ปาฎิกวารค แบ่งออกเป็น ๑๑ สูตร คือ ปาฎิกสูตร อุทุมพริกสูตร จักกวัตติสูตร อัคคัตถุญญสูตร สัมปสาทนียสูตร ปาสาทิกสูตร ลิกขณสูตร สิงคาลกสูตร อาฏานาฎิยสูตร สังคีติสูตร และทสุตตรสูตร

๒. มัชฌิมนิกาย ว่าด้วยพระสูตรหรือพระธรรมเทศนาขนาดกลางไม่

ยาวหรือไม่สั้นเกินไป แบ่งออกเป็น "ป็นฉาสน์" (หมวด ๕๐) ป็นฉาสน์ละเล่ม โดยเริ่มจากเล่มที่ ๑๒ ชื่อมูลป็นฉาสน์ เล่มที่ ๑๓ ชื่อมัชฌิมป็นฉาสน์ และเล่มที่ ๑๔ ชื่ออุปริป็นฉาสน์

- เล่ม ๑๒ มูลป็นฉาสน์ แบ่งเป็น ๕ วรรค วรรคละ ๑๐ สูตร คือ

๑. มูลปริยายวรรค ได้แก่ มูลปริยายสูตร สัพพสาวิสังวรสูตร ชัมมทาสยาสูตร ภยเทรวสูตร อนันถสูตร อากังเขยยสูตร วัตถุปมสูตร สัลเลขสูตร สัมมาทิฏฐิสูตร สติปัญญาสูตร

๒. สีนทาวรรค ได้แก่ จุฬีสีนทาสสูตร มหาสีนทาสสูตร มหาทุกขกัณฐสูตร จุฬิตุกขกัณฐสูตร อนุมาณสูตร เจโตชัลสูตร วนปิตถสูตร มชูปินทิกสูตร เทวธาวิตักกสูตร วัตถกสันฐานสูตร

๓. โอบัมมวรรค ได้แก่ กกจูปมสูตร อลคัททูปมสูตร วัมมิกสูตร รณวินิตสูตร นิวาปสูตร ปาสราลิสสูตร จุฬิตถิปโทปมสูตร มหาตถิปโทปมสูตร มหาสาโรปมสูตร จุฬิสารูปมสูตร

๔. มหายมกวรรค ได้แก่ จุฬิโคสิงคสาละสูตร มหาโคสิงคสาละสูตร มหาโคपालสูตร จุฬิโคपालสูตร จุฬิสัจจกสูตร มหาสัจจกสูตร จุฬิตันหาสังขยสูตร มหาตันหาสังขยสูตร มหาอัสสปุสูตร จุฬิอัสสปุสูตร

๕. จุฬิมกวรรค ได้แก่ สาเลขยภสูตร เวรัญชสูตร มหาเวทลลสูตร จุฬิเวทลลสูตร จุฬิธรรมสมทานสูตร มหาธรรมสมทานสูตร วมังสกสูตร โกสสัมพิยสูตร พรหมนิมัตตสูตร มารตัสสนียสูตร

- เล่ม ๑๓ มัชฌิมป็นฉาสน์ แบ่งเป็น ๕ วรรค วรรคละ ๑๐ สูตรคือ

๖. คหปติวรรค ได้แก่ กัณฑกรสูตร อัญจนาคกรสูตร เสขปฏิปทาสูตร โปตลิสสูตร ชิวกสูตร อุปาลิวาทสูตร กุกกุโรวาทสูตร อภิชราชกุมารสูตร พหุเวกนียสูตร อป็นฉกสูตร

๗. ภิกขุวรรค ได้แก่ จุฬิราหุโลวาทสูตร มหาราหุโลวาทสูตร จุฬิมาลุงกโยวาทสูตร มหามาลุงกโยวาทสูตร ภิกทาลิสสูตร สทกโกปมสูตร จาตุมสูตร นฬิกปานสูตร โคลิสสานิสสูตร กีฎาคิริสูตร

๘. ปริพพาชกวรรค ได้แก่ จุฬิวัจจโคตตสูตร อัคริวัจจโคตตสูตร มหาวัจจโคตตสูตร ทิมขสูตร มาคัมภียสูตร สันทกสูตร มหาสกุทายิสสูตร สมนมมตติกสูตร จุฬิสกุทายิสสูตร เวชณสสูตร

๙. ราชวรรค ได้แก่ มถิกการสูตร รัฎฐपालสูตร มพเทวสูตร มชฐสูตร โพธิราชกุมารสูตร อังคลิมาลสูตร ปิยชาติกสูตร พาหิตยสูตร ชัมมเจตยสูตร กัณณกัตถล

สูตร

๑๐. พรหมวรรค ได้แก่ พรหมายุสูตร เสดสูตร อัศจรรย์สูตร โฆฏมุขสูตร
จังกีสสูตร เอสุการีสูตร ฌณฺชานีสสูตร วาเสฏฐสูตร สุกสูตร สคารวสูตร

- เล่ม ๑๔ อุปริปัณณาสกั แบ่งเป็น ๕ วรรค รวม ๕๒ สูตร คือ

๑๑. เทวทหวรรค ได้แก่ เทวหสูตร ปิณฺจัตตยสูตร กินติสูตร สามคามสูตร สุนิก
ทัตตสูตร อาเนญชสีปายสูตร คณกโมคคัลลานสูตร โคปกโมคคัลลานสูตร มหา
ปุณฺณสูตร และจุฬิปุณฺณสูตร

๑๒. อนุปทวรรค ได้แก่ อนุปทสูตร ฉวิโสธนสูตร สิปฺปริสสูตร เสวิตัพพาเสวิตัพ
พสูตร พหุชาตฺตสูตร อิลิฉิลิสูตร มหาจัตตารีสกสูตร อาณาปานสติสูตร ภายคตาสติ
สูตร และสังขารูปัตติสูตร

๑๓. สญฺญตวรรค ได้แก่ จุฬีสญฺญตสูตร มหาสญฺญตสูตร อัศจรรย์ภุตตัมมสูตร พิกกุ
ลัจฉริยภุตสูตร กันตภุมิสูตร ภูมิชฺสูตร อนุรุทชฺสูตร อุปฺภิกฺกิลสฺสูตร พาลบัณฑิต
สูตร และเทวทูตสูตร

๑๔. วิภังควรรค ได้แก่ ภัทเทภรตฺตสูตร อานันท์ภัทเทภรตฺตสูตร มหาภังจายน
ภัทเทภรตฺตสูตร โลมสภังคิยสูตร จุฬิกัมมวิภังคสูตร มหาภังมวิภังคสูตร สฬายตน
วิภังคสูตร อุกเทสวิภังคสูตร อรณวิภังคสูตร ชาติวิภังคสูตร สัจจวิภังคสูตร ทักขิ
ณาวิภังคสูตร

๑๕. สฬายตนวรรค ได้แก่ อนาถบิณฑิกโฆวาทสูตร ฉินฺโนวาทสูตร ปุณฺโณวาทสูตร
นันทโฆวาทสูตร จุฬิราหูโฆวาทสูตร ฉฉิกกสูตร สฬายตนวิภังคสูตร นครวินเทยช
สูตร บิณฑปาดปาริสฺสทธิสูตร และอินทริยภาวนาสูตร

๓. สังยุตตนิกาย ว่าด้วยพระสูตร หรือพระธรรมเทศนาอันประมวล
ธรรมะหรือเรื่องราวไว้เป็นพวก ๆ เรียกว่า "สังยุต" ในสังยุตเหล่านี้จัดเป็น
วรรคใหญ่ได้ ๕ วรรค ๕ เล่ม โดยเริ่มจากเล่มที่ ๑๕ สคาวรรค เล่มที่ ๑๖
นิกานวรรค เล่มที่ ๑๗ ชันชวาวรรค เล่มที่ ๑๘ สฬายตนวรรค และเล่มที่
๑๙ มหาวาวรรค

- เล่ม ๑๕ สคาวรรคสังยุต แบ่งออกเป็น ๑๑ สังยุตคือ เทวตาสังยุต
เทวปุตตสังยุต โกสลสังยุต มารสังยุต ภิกขุนี้สังยุต พรหมสังยุต พรหมณสังยุต
วังคีสสังยุต วนสังยุต ยักขสังยุต และสิกกสังยุต

- เล่ม ๑๖ นิกานวรรคสังยุต แบ่งออกเป็น ๙ สังยุต คือ อภิสมย
สังยุต ชาติสังยุต อนมตฺตคสังยุต กัสสปสังยุต ลากสิกการสังยุต ราหุลสังยุต ลัก
ขณสังยุต โอปัมมสังยุต และภิกขุสังยุต

- เล่ม ๑๓ ชันทวารวรรคสังยุต แบ่งออกเป็น ๑๓ สังยุต คือ ชันข
๖สังยุต ราชสังยุต ทิณฺณสังยุต โภกกันตสังยุต อุปปาทสังยุต กิเลสสังยุต สารี
ปุตตสังยุต นาคสังยุต สุปฺปณฺณสังยุต สุปฺปณฺณสังยุต คันธัพพกายสังยุต วิชาหกสังยุต
วิจฺจนโคตตสังยุต และสมาธิสังยุต

- เล่ม ๑๔ สฬายตนวรรค แบ่งออกเป็น ๔ สังยุต คือ เวทนาสังยุต
มาตุคามสังยุต ชัมพูชาทกสังยุต สามีณฑกสังยุต โมคคัลลานสังยุต จิตตคหปติ
สังยุต ความนิสังยุต อสังขตสังยุต และอัปษากตสังยุต

- เล่ม ๑๕ มหาวารวรรคสังยุต แบ่งออกเป็น ๑๒ สังยุต คือ มัคค
สังยุต โพชฌังคสังยุต สติปฺปญฺฐานสังยุต อินทริยสังยุต สัมมปฺปชานสังยุต พลสังยุต
อิทธิบาทสังยุต อนุรุธสังยุต ฌานสังยุต อานาปานสังยุต โสตาปัตติสังยุต และ
สังฺจจสังยุต

๔. อังคุตตรนิกาย ว่าด้วยพระสูตร หรือพระธรรมเทศนาเป็นข้อ ๆ
ตามลำดับจำนวนเรียกว่า "นิบาต" คือ เอกนิบาต รวมธรรมพวก ๑ ข้อ ทุกนิ
บาต รวมธรรมพวก ๒ ข้อ จนถึงเอกาทศกนิบาต รวมธรรมพวก ๑๑ ข้อ และ
ในนิบาตหนึ่ง ๆ จัดเป็น "ปฺปณาสกะ" (หมวด ๕๐สูตร) ซึ่งในปฺปณาสกะหนึ่ง ๆ
จัดเป็นวรรค ๆ โดยมากวรรคละ ๑๐ สูตร อังคุตตรนิกายแบ่งเป็น ๕ เล่ม คือ

- เล่ม ๒๐ แบ่งเป็น ๓ นิบาต คือ เอกกนิบาต มี ๒๐ วรรคได้แก่
รูปาทิวรรค นิเวรณปทานวรรค อภิรมณิยวรรค อทนต์วรรค ปณฺธิทิตถจฺจวรรค
อิจฺจราสังฆาตวรรค วิริยารัมภาทิวรรค กัลยามิตตาทิวรรค ปมาทาทิวรรค ทุคฺคิย
ปมาทาทิวรรค อหัมมวรรค อนาปัตติวรรค เอกปุคคลวรรค เอตถักควรรค ๑.
วรรค - เอตถักควรรค ๗. วรรค, อัญฺชานบาลี ๑. วรรค - อัญฺชานบาลี ๓.
วรรค, เอกหัมมบาลี ๑วรรค - เอกหัมมบาลี ๕. วรรค, ปสาทกรหัมมวรรค
อปรอิจฺจราสังฆาตวรรค ภายคตาสติวรรค และอมตวรรค ทุกนิบาต มี ๓ ปฺป
ณาสกั ๑๕ วรรค คือ กัมมกถวรรค อภิกรณวรรค พาลวรรค สมจิตตวรรค
ปริสฺสวรรค ปุคคลวรรค สุทฺถวรรค สนิมิตตวรรค ชรรณวรรค พาลวรรค อาสาทุป
ปชฺหวรรค อาษาจนวรรค ทานวรรค สันถารวรรค และสมาปัตติวรรค ติกนิ
บาต มี ๓ ปฺปณาสกั ๑๘ วรรค คือ พาลวรรค รถถการวรรค ปุคคลวรรค เทว
ทฺตวรรค จูฬวรรค พราหมณวรรค มหาวรรค อานันทวรรค สมณวรรค โลกณผล
วรรค สัมโพธิวรรค อาปายิกวรรค กุสินารวรรค โยธาชีววรรค มงคลวรรค
อเจลกวรรค กัมมแปลเปยฺยชาล และราคเปยฺยชาล

- เล่ม ๒๑ จตุกนิบาต แบ่งออกเป็น ๕ ปฺปณาสกั ๒๘ วรรค คือ

ภัณฑคามวรรค จรวรรค อรุเวลวรรค จักกวรรค โรหิตัสสวรรค ปุณฺณากิสิ้นท
วรรค ปิตตกัมมวรรค อปฺปนถวรรค มจลวรรค อสุรวรรค วลาหกวรรค เกสฺสวรรค
ภยวรรค ปุคคลวรรค อาภาวรรค อินทริยวรรค ปฏิปทาวรรค สัจฺเจตนิยวรรค
โยธาชีววรรค มหาวรรค สิปฺปรีสววรรค โสภณวรรค กุจจริตวรรค กัมมวรรค
อาปิตติภยวรรค อภิญญาวรรค กัมมปถวรรค และราคะเปยฺขาล

- เล่ม ๒๒ แบ่งเป็น ๒ นิบาต คือ ปัญจกนิบาต มี ๕ ปิณฑาสกั ๒๖
วรรค ได้แก่ เสขพลวรรค พลวรรค ปัญฺจคิกวรรค สุมนวรรค มุณฑราชวรรค
นรณวรรค สัจฺญาวรรค โยธาชีววรรค เถรวรรค กกุชวรรค ฆาสฺววิหารวรรค
อันธกวินทวรรค คิลานวรรค ราชวรรค ติกัณทกัวรรค สัทธรรมวรรค อาฆาต
วรรค อุปาสกวรรค อรัญญวรรค พราหมณ์วรรค กิมพิลวรรค อักโกสกวรรค ที่ฆ
จาริกวรรค อาวาสิกวรรค กุจจริตวรรค อุปสัมปทาวรรค จักกนิบาต มี ๓ ปิณฑ
าสกั ๑๒ วรรค ได้แก่ อาหุเนยวรรค สาราณียวรรค อนุตตริยวรรค เสขปริหา
นียวรรค ชรามิกวรรค มหาวรรค เทวตาวรรค อรหันตวรรค สัตติวรรค อาณิสฺส
สววรรค ติกวรรค และสามัญญวรรค

- เล่ม ๒๓ แบ่งเป็น ๓ นิบาต คือ สัตตกนิบาต มี ๑๑ วรรค ได้แก่
ชนวรรค อนุสยวรรค วิชชีสววรรค เทวตาวรรค มหาอัญญวรรค อัพยากตวรรค
มหาวรรค วินัยวรรค สมณวรรค อาหุเนยวรรค และราคะเปยฺขาล อัญจนนิบาต
มี ๑๑ วรรค ได้แก่ เมตตาวรรค มหาวรรค คหปติวรรค ทานวรรค อุโปสถ
วรรค โคตมีวรรค ภูมิจาลวรรค ยมกวรรค สติวรรค สามัญญวรรค และราคะ
เปยฺขาล นวกนิบาต มี ๑๐ วรรค ได้แก่ สัมโพธิวรรค สีหนาทวรรค สัตตาวาส
วรรค มหาวรรค ปัญฺจาลวรรค เขมวรรค สติปิฎฐานวรรค สัมมปฺปธานวรรค
อิทธิปาทวรรค และราคะเปยฺขาล

- เล่ม ๒๔ ทสกนิบาต แบ่งออกเป็น ๔ ปิณฑาสกั ๒๓ วรรค ได้แก่
อาณิสฺสววรรค นาถกรณวรรค มหาวรรค อุปาลิวรรค อักโกสววรรค สัจจิตตวรรค
ยมกวรรค อากังขวรรค เถรวรรค อุปาสกวรรค สมณสัจฺญาวรรค ปัจโจโรหณ
ิยวรรค ปริสุทฺธิวรรค สาธุวรรค อริยมรรคคฺวรรค ปุคคลวรรค ชาณฺุสโรณีวรรค
สุนทรวรรค เสฏฺฐวรรค เสวิตัพพาเสวิตัพพวรรค ปฐมวรรค สามัญญวรรค และ
ราคะเปยฺขาล เอภาทสกนิบาต แบ่งออกเป็น ๒ วรรค ได้แก่ นิสฺสยวรรค และ
อนุสฺสติวรรค

๕. สุกทกนิภาย ว่าด้วยพระสูตรหรือพระธรรมเทศนาเบ็ดเตล็ด รวม
ทั้งภาสิตพระสาวก ประวัตติต่าง ๆ และชาดก มีจำนวนทั้งหมด ๔ เล่ม คือ เล่ม

ที่ ๒๕ ถึง ๓๓ คือ

- เล่ม ๒๕ พุทธกปาฐ แบ่งออกเป็น ๔ สูตร ได้แก่ สรรณะ ๓, ลิกขาบท ๑๐, อากาโร ๓๒, กุมารปัญหา มงคลสูตร รัตนสูตร นิธิกัณฑ์สูตร และกรรมเมตตสูตร สัมมปท แบ่งออกเป็น ๒๖ วรรค ได้แก่ ยมกวรรค อัมปมาทวรรค จิตตวรรค ปุณฺณวรรค พาลวรรค บัณฑิตวรรค อรหันตวรรค สหัสสวรรค ปาปวรรค กัณฑ์วรรค ชราวรรค อิตตวรรคโลกวรรค พุทฺธวรรค สุขวรรค ปิยวรรค โภจวรรค มลวรรค สัมมัชฌวรรค มัคควรรค ปกิณณกวรรค นิริยวรรค นาควรรค ตัณฑวรรค ภิกขุวรรค และพราหมณวรรค อุทาน แบ่งออกเป็น ๘ วรรค ได้แก่ โภธิวรรค มุจจลินทวรรค นันทวรรค เมฆิยวรรค โสณวรรค ชัจฉิยวรรค จูฬวรรค และปาณฺณิกามิยวรรค อิตฺติวุตฺตก แบ่งออกเป็น ๔ นิบาต ได้แก่ เอกกนิบาต ทุกนิบาต ติกนิบาต และจตุกกนิบาต สุตตนิบาต แบ่งออกเป็น ๕ วรรค ได้แก่ อรุควรรค จูฬวรรค มหาวรรค อัญญกวรรค และปารายนวรรค

- เล่ม ๒๖ วิมานวัตถุ มี ๗ วรรค ได้แก่ ปฐววรรค จิตตลดาววรรค ปาวิจัตตกวรรค มัญชิฏฐกวรรค มหาสถวรรค ปายาสิกวรรค และสุนิกขิตตวรรค เปตวัตถุ มี ๔ วรรค ได้แก่ อรุควรรค อุพพวีวรรค จูฬวรรค และมหาวรรค เถรคาถา มี ๒๑ นิบาต ได้แก่ เอกกนิบาต ทุกนิบาต ติกนิบาต จตุกกนิบาต ปัญจกนิบาต ฉกนิบาต สัตตกนิบาต อัญญกนิบาต นวกนิบาต ทสกนิบาต เอกาทสกนิบาต ทวาทสกนิบาต เตรสกนิบาต จุกทสกนิบาต โสฬสกนิบาต วิสตีนิบาต ติงสนิบาต จิตตافیสนิบาต ปัญญาสนิบาต สัจฉินิบาต และมหานิบาต เถรคาถา มี ๑๖ นิบาต ได้แก่ เอกกนิบาต ทุกนิบาต ติกนิบาต จตุกกนิบาต ปัญจกนิบาต ฉกนิบาต สัตตกนิบาต อัญญกนิบาต นวกนิบาต เอกาทสกนิบาต ทวาทสกนิบาต โสฬสกนิบาต วิสตีนิบาต ติงสนิบาต จิตตافیสนิบาต และมหานิบาต

- เล่ม ๒๗ ชาดก(ปฐมภาค) แบ่งออกเป็น ๑๗ นิบาต คือ

๑. เอกกนิบาต แบ่งออกเป็น ๑๕ วรรค ได้แก่ อปปีณกวรรค สีลวรรค กรุงควรรค กุลาवกวรรค อิตถกามวรรค อาสิงสวรรค อิตถีวรรค วรุณวรรค อปายิมวรรค ลิตตวรรค ปโรสตวรรค หังสิวรรค กุสนาฬีวรรค อสัมปทานวรรค และกัณฑ์กวรรค

๒. ทุกนิบาต แบ่งออกเป็น ๑๐ วรรค ได้แก่ ทฬีหวรรค สันถวรรค กัลยาณธรรมวรรค อสทิสวรรค นตังทฬีหวรรค กาสาววรรค อุปาหนวรรค และสีลาควรรค

๓. ติกนิบาต แบ่งออกเป็น ๕ วรรค ได้แก่ สิงกัปปวรรค ปทุมวรรค อุทฺธานุสกุทวรรค อัมภันตวรรค และกุมภวรรค

๔. จตุกกนิบาต แบ่งออกเป็น ๕ พรรค ได้แก่ กาลิงคพรรค ปุจิมันทพรรค กุติทุสกพรรค โภกิลพรรค และจุลลกุณเฑาะพรรค

๕. ปัญจกนิบาต แบ่งออกเป็น ๓ พรรค ได้แก่ มณีกุลทลพรรค วรรณาโรหพรรค และอัททพรรค

๖. ฉกกนิบาต แบ่งเป็น ๒ พรรค ได้แก่ อวาริยพรรค และชूरปุตตพรรค

๗. สัตตกนิบาต แบ่งเป็น ๒ พรรค ได้แก่ กุกกพรรค และคันธารพรรค

๘. อัญจนนิบาต แบ่งเป็น ๑ พรรค ได้แก่ กัจจານิพรรค

๙-๑๗. ไม่แบ่งเป็นพรรค ได้แก่ นวกนิบาต ทสกนิบาต เอกาทสกนิบาต ทวาทสกนิบาต เตรสกนิบาต ปกณณกนิบาต วิสตีนิบาต ติสตีนิบาต และจิตตาสีสนิบาต

- เล่ม ๒๘ ชาดก (กุตติยภาค) แบ่งออกเป็น ๕ นิบาต ไม่แบ่งเป็นพรรค คือ ๑๘-๒๒. ปัญญาสนิบาต สัจฉินิบาต สัตตตีนิบาต อสีตีนิบาต และมหานิบาต ชาดก

- เล่ม ๒๙ มหานิเทศ แบ่งเป็น ๑ พรรค ๑๖ สุตตนิเทศ คือ กามสุตตนิเทศ คุหัญจสุตตนิเทศ ทุณจัญจสุตตนิเทศ สุกขัญจสุตตนิเทศ ปรมัญจสุตตนิเทศ ชราสุตตนิเทศ ติสสเมตเตชยสุตตนิเทศ ปสูรสุตตนิเทศ มาคันทิยสุตตนิเทศ ปุราเภทสุตตนิเทศ กลหวิวาทสุตตนิเทศ จูฬวิญญูสุตตนิเทศ มหาวิญญูสุตตนิเทศ ตุณฏกสุตตนิเทศ อิตตทัณทสุตตนิเทศ และสาริปุตตสุตตนิเทศ

- เล่ม ๓๐ จูฬนิเทศ

- เล่ม ๓๑ ปฏิสัมภิกามัคค

- เล่ม ๓๒ อปทาน

- เล่ม ๓๓ อปทาน พุทธวัจส จริยาปิฎก

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประวัติผู้ศึกษา

นายธนรี ภวกานตานันท์ เกิดเมื่อ ๑๘ กันยายน ๒๕๕๓ ที่ตำบลทับกฤช
อำเภอชุมแสง จังหวัดนครสวรรค์ จบการศึกษาจากโรงเรียนต่าง ๆ ดังนี้

- ชั้นประถมศึกษา จากโรงเรียนทับกฤช
- ชั้นประถมศึกษา จากโรงเรียนวัดบุญญาวาสวิหาร (นวดิตถปัญญา)
- ชั้นมัธยมต้น จากโรงเรียนท่าใหม่ "พลสวัสดิ์ราษฎร์นุกูล"
- ชั้นมัธยมปลาย จากโรงเรียนอำนวยการศิลป์ (พญาไท)
- ประกาศนียบัตร พนักงานวิทยาศาสตร์การแพทย์ (รังสีเทคนิค) จาก
โรงเรียนรังสีเทคนิค คณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดี มหาวิทยาลัยมหิดล
- วิทยาศาสตร์บัณฑิต (จิตวิทยา) เกียรตินิยมอันดับสอง จากมหาวิทยาลัย
รามคำแหง
- ศิลปศาสตรบัณฑิต (รัฐศาสตร์) จากมหาวิทยาลัยรามคำแหง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย